

ศิลปะบนกำแพง

จุดเริ่มต้นของเด็กมีอบอนที่ชอบขีดเขียนบนกำแพงอาจจะเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ แต่เมื่อโตขึ้น ความคิดที่รู้เท่าทันสัญชาตญาณก็ช่วยให้สร้างสรรค์งานศิลปะรูปแบบใหม่ที่พัฒนามากกว่าการขีดเขียนบนกำแพง

“กราฟฟิตี” (Graffiti) คือชื่อเรียกศิลปะการเขียนตัวอักษรบนกำแพงเกิดขึ้นจากขายนินจาเขียนชื่อของเขาไปทั่วเมืองทำให้ทุกคนประหลาดใจ ต่อมาก็มีอีกหลายๆ คนที่ทำเช่นนั้น ก่อนจะพัฒนารูปแบบตัวอักษรแบบแปลก ๆ

กราฟฟิตีในยุคแรกจึงไม่ได้เน้นในเชิงศิลปะ เครื่องมือที่ใช้จะเป็นปากกามาร์กเกอร์ หัวโตและสีสเปรย์ เขียนตัวอักษรที่เป็นเหมือนลายเซ็น หรือสัญลักษณ์ของกลุ่มมากกว่า จึงไม่แปลกที่คนทำเช่นนี้ต่างถูกตำรวจจับ เนื่องจากทำให้บ้านเมืองสกปรกไม่น่ามอง และถือว่าเป็นการทำลายทรัพย์สินสาธารณะ

เพราะสถานที่แสดงฝีมือของเหล่านักเขียน (คนทำงานด้านนี้ต้องการให้เรียกพวกเขาว่านักเขียนมากกว่าศิลปิน) อยู่ที่สถานีรถไฟและรถไฟใต้ดิน บางครั้งการแอบพ่นสีสเปรย์วาดลวดลายจิตรกรรมสวยงามบนด้านข้างรถไฟในเวลาหลายชั่วโมงก็จบลงที่ถูกเจ้าหน้าที่รถไฟระบายสีทับในเวลาไม่กี่นาที แต่ก็ถือเป็นการแสดงฝีมือเพื่อให้เป็นที่ยอมรับกันในหมู่นักเขียนกราฟฟิตี

เมื่อถูกต่อต้านมากขึ้น จึงขึ้นมาแสดงฝีมือตามกำแพงเก่าตึกร้าง จนช่วยสร้างสีสันให้แก่เมืองดูแปลกตา บางคนรู้จักวิธีปรับขนาดรูสเปรย์ เพื่อให้ปริมาณสีที่แตกต่างกัน สิ่งเหล่านี้กลายเป็นทักษะและเทคนิคของแต่ละคน ช่วยแยกแยะผลงานและแสดงฝีมือมากขึ้น นักเขียนกราฟฟิตีมีความคิดว่าหากที่ใดมีกำแพงเก่าตึกร้าง มีกำแพงว่างเปล่าหรืออาคารที่มีรูปทรงเรียบง่าย ก็ควรจะมีความจิตรกรรมที่สวยงามประดับอยู่ด้วย

และกว่าจะได้ผลงานกราฟฟิตีที่มีความสูงถึง ๑๐ ฟุต และกว้างถึง ๕๐ ฟุต ต้องใช้เวลาอย่างต่ำ ๘ ชั่วโมง และใช้สีมากกว่า ๓๐ กระป๋อง สีสเปรย์ทั้งหมดนี้นักเขียนกราฟฟิตีเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเอง อย่างนี้เรียกว่า ลงทุนทั้งแรงกายและแรงเงินด้วยใจรักจริง ๆ

นักเขียนกราฟฟิตีส่วนใหญ่เริ่มตั้งแต่อายุน้อย ๆ ๑๐ - ๑๑ ปี และบางคนหยุดเขียนตอนที่อายุ ๑๖ ปี แล้วจึงเริ่มที่จะทำงานต่อตอนที่อายุ ๒๐ กว่า ๆ ซึ่งตอนนั้นพวกเขามีความรู้ด้านศิลปะมากขึ้น

ปัจจุบันกราฟฟิตีจะมีรูปแบบหลากหลาย แต่ตัวอักษรยังคงเป็นจุดเด่น มีการปรับเปลี่ยนในด้านรูปแบบของอักษร ให้ยาว ผอม และเบียดติดกันอยู่ในพื้นที่ขนาดเล็ก ตัวอักษร ๓ มิติที่มีเงา มีเส้นตัดขอบที่คมชัด หรือตัวอักษรที่แทบจะอ่านไม่ออก ตัวอักษรที่เกี่ยวข้องพันกันไปมาอย่างไร้ทิศทาง รวมถึงเพิ่มรูปการ์ตูน แต่ก็มักถูกติงการมาว่า “ไม่ควรเขียนชื่อตัวเองทับบนชื่อของคนอื่น เพราะมันเป็นสิ่งที่ไม่สุภาพ”

สิ่งที่บรรดานักเขียนกราฟฟิตีต้องการคือสร้างรูปแบบการใช้สี สัน ลายเส้น และตัวอักษรแบบกราฟฟิตี ซึ่งนอกจากจะสร้างให้เป็นศิลปะแขนงหนึ่งแล้ว พวกเขายังหวังว่า สิ่งเหล่านี้คือการแสดงออกถึงเสรีภาพอย่างแท้จริงอีกด้วย

กำแพงอันว่างเปล่า หากเติมสีสันลงไปบ้างก็ช่วยให้บรรยากาศสดใสขึ้น •